ကိုမိနီ ..

တစ်သက်မှာနှစ်ယောက်တော့ရှိခဲ့ဘူးတယ် .. အခုအချိန်ထိလည်းရှိတုန်းပဲဗျ ..
ရည်းစားက ရည်းစားပေါ့ဗျာ ... သူ့မှာလည်းဘဲမရှိ ..
ကိုယ့်မှာလည်းစော်မရှိရင်တော့ အဲဒါလေးကကောင်းတယ်ဗျ ..
သူ့မှာလည်းရှိ . ကိုယ်မှာလည်းရှိဆိုမကောင်းတော့ဘူး ..
ဘာလဲ ညာလဲဖြစ်လာရော ..
အတွေ့အကြုံပြောရရင်တော့ ...
သူငယ်ချင်းမကျ .. ရည်းစားမကျပေါ့ဗျာ ...
အရင်ကဆို .. သူ့တို့အိမ်က သူ့တို့သမီးဘဲအောက်မေ့နေတယ် ..
နောက်မှ သူငယ်ချင်းဆိုတာသိသွားတာ ...
အတွေ့အကြုံတစ်ခုရှယ်မယ် ...
ကျွန်တော် အရင်စော်တစ်ယောက်ရဲ့အဖြတ်ခံရတုန်းကအရမ်းစိတ်ညစ်နေတာဗျာ ..
အဲဒါနဲ့ သူ့ဆီကျွန်တော်ဖုန်းဆက်လိုက်ရော ..
ငါအရမ်းစိတ်ညစ်နေတယ်ပေါ့ .. ဘာလို့လဲမေးတော့ ..
ငါ့ရည်းစားကငါ့ကိုဖြတ်သွားလို့လို့ပြောလိုက်တယ် ..
သူက .. ငါစာနာပါတယ်ဟာ .. နင်ထွက်လို့ရရင် ငါ့အိမ်လာခဲ့လို့ပြောတယ် ..
အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်းသူ့အိမ်ကိုသွားရော .. အချိန်ကတော့ ..
သန်းခေါင်ရက်ဖို့ တစ်နာရီအလို ..
အဲဒါသူက ကျွန်တော်ကိုလူရှင်းတဲ့တစ်နေရာမှာ သွားထိုင်မယ်ပြောတယ် ..
အဲဒါနဲ့ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူးနော် .. လှိုင်တက္ကသိုလ်ထဲရောက်သွားရော ..
ကားပါကင်မှာ ကားကိုရပ်တယ် .. ပြီး ကျွန်တော်ရင်ဖွင့်တော့တာပေါ့သူ့ကို ...
ကျွန်တော့်ရင်ဖွင့်တဲ့စကားအားလုံးကို သူနားထောင်ပေးတယ် ..
ကျွန်တော့်စကားလည်းဆုံးလို့ သူ့ကိုကြည့်လိုက်ရော ..
သူကကျွန်တော်ကိုပြောတယ် ...
နင်ဖြစ်နေတဲ့ဒဏ်ရာကို ပျောက်တဲ့အထိငါကုပေးမယ်တဲ့ ..
နောက်တော့ ...
အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကိုသူကြည့်နေတဲ့အကြည့်
အရင်သူနဲ့ကျွန်တော်ကြည့်နေတဲ့အကြည့်တွေလိုမဟုတ်ဘူး ..
ဘယ်လိုပြောရမလဲဗျာ ..
တကယ်အကြင်နာမျက်ဝန်းဆိုအဲဒါမျိုးထင်တယ်လို့ဆိုရလောက်အောင်ကိုစိုက်ကြည့်နေတယ် ..
ပြီး .. ကျွန်တော်က ကားမောင်းတဲ့နေရာမှာလေ ..
သူကကျွန်တော့်ဘေးမှာ .. သူ့ခေါင်းက ကျွန်တော့် ပုခုံးပေါ်ကိုလာမှီရော ..
ဖြစ်ချင်တော့ အဲဒီနေ့မှာ မိုးရွာနေတယ်ဗျာ ...
အပြင်မှာလည်းအေးနေတယ် .. ကားကလည်းအဲယားကွန်းဖွင့်ထားလို့အေးနေတယ်

..
ဘယ်လောက်တောင်အေးနေလဲဆို ရေငွေ့တောင်ရိုက်နေပြီ ..
အဲလိုသူကမှီထားတုန်း .. ကျွန်တော်ကသူ့လက်လေးကို လှမ်းကိုင်လိုက်တယ် ..
လက်ဖဝါးလေးက အေးစက်နေတာပဲ .. ကျွန်တော်လည်းသူ့ကိုမေးတယ် ..
ချမ်းလို့လားဆိုတော့အင်းတဲ့ .. အဲဒါနဲ့ကျွန်တော်က
အဲယားကွန်းပိတ်လိုက်မယ်လေဆိုရော .. မပိတ်ပါနဲ့တဲ့ ..
ကျွန်တော်က .. ဒါဆို ဖက်ထားပေးမယ်နော်လို့ပြောတော့ ..
စကားသံထွက်မလာတော့ဘူး ...
တစ်ကယ်ကို ရည်းစားတစ်ယောက်ကိုယ့်ဘေးနားရောက်နေသလိုပဲဗျာ ..
အဲလိုနဲ့ ကျွန်တော်ကသူ့ကိုဖက်ထားလိုက်တယ် ..
အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ခေါင်းလေးက ကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲရောက်နေပြီ ..
ကျွန်တော်လေးဘာစိတ်ကူးပေါက်လဲမသိပါဘူးဗျာ ..
သူ့မေးစေ့လေးကို လက်နဲ့မပြီး .. သူ့နှုတ်ခမ်းလေးကို လှမ်းစုတ်လိုက်တယ် ..
ကျွန်တော်ထင်မထားပြီး .. ပြန်နမ်းတယ်ဗျာ ...
မိုးတွေကလည်းအရမ်းသည်းနေတယ် .. အပြင်မှာ ..
ကျွန်တော်ကွဲနေတဲ့အသည်းတွေ .. ပြန်ဆက်သွားသလိုပဲ ..
သူ့ရဲ့ကြင်နာမှုအောက်မှာ နစ်မြစ်သွားတယ်လို့ထင်တာပဲ ..
ပြီးသူကပြောတယ် ... နင်ဘယ်တော့မှ အသည်းမကွဲနဲ့တဲ့ ..
နင်အသည်းကွဲတော့မယ်ဆို ငါ့ကိုအမြဲသတိရပါတဲ့ ..
အဲလိုပြောပြီး ကျွန်တော်ကိုထပ်နမ်းပြန်ရောဗျာ ...
အဲဒီလိုနဲ့ .. ဘယ်လိုတတ်ထားမှန်းမသိတဲ့အတတ်ပညာတွေထွက်လာပါရော ..
မှတ်မှတ်ရရ .. အဲဒီနေ့က သူက .. ပူးလစ် စွတ်ကျယ်လက်ပျက်ရယ် ..
စကပ်အတိုရယ်ဝတ်လာတာ ..
အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်က နင်အအေးမိလိမ့်မယ်ငါ့အကျီ ဝတ်ဆိုပြီး ..
ကျွန်တော့်အကျီကို ချွတ်ပေးလိုက်တယ် ..
ကျွန်တော်ကအကျီကိုသူ့ကိုချွတ်ပေးလိုက်ပြီး သူ့ကိုဝတ်ခိုင်းလိုက်တယ် ..
သူ့ကိုသာ အေးမှာစိုးလို့ချွတ်ပေးလိုက်ရတာ .. ကျွန်တော်လည်းအေးတယ်ဗျ ...
အဲယာကွန်းရယ် .. အပြင်ကမိုးအေးအေးနဲ့ဆိုတော့ ...
ပထမ ၅ မိနစ်၊ ၁၀ မိနစ်လောက်တော့ သူ့ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ ..
ဘေးတစောင်းလေးပေါ့ဗျာ .. ကျွန်တော်ကသူ့ကိုဖက်ထားတုန်းဘဲ ..
ခဏကြာတော့သူ့ကပြောတယ် .. နင်ခုံကိုနောက်ကိုလှန်လိုက်တဲ့ ..
အရမ်းအေးလာပြီတဲ့ .. နင်ကိုငါပြန်ဖက်ထားပေးမယ်ဆိုပြီး ..
အဲယားကွန်းကိုလည်းလျော့လိုက်တယ်ဗျာ .. ကျွန်တော်ကတော့
သူပြောသလိုပဲ ခုံကိုနောက်ကိုလှန်လိုက်တယ် ...
ကျွန်တော်ကနင်ဘယ်လိုပြန်ဖက်မှာတုန်းဆိုတော့ သူက ..
အဲဒီအချိန် ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်က ကျွန်တော့်ပေါင်ပေါ်တင်ထားတာလေ..

သူကပြောတယ် .. နင်လက်ဖက်လိုက် .. နင်ပေါင်ပေါ်ငါထိုင်ပြီး
နင်ကိုဖက်ထားမယ်တဲ့ဗျာ ..
ပထမတော့ ကျွန်တော်လည်းကြောင်သွားတယ် ...
သူကကျွန်တော့်ကို ပြန်ကြည့်တယ် .. ကျွန်တော်လက်ကိုသူပဲ ဖယ်လိုက်ပြီး ..
သူကကျွန်တော်ပေါ်တက်ထိုင်တယ် ... ပြီး ကျွန်တော်လက်ကို ..
ခုနကကျွန်တော်အကျီက သူဝတ်ထားပြီးပြီလေ ..
အဲဒီကျွန်တော်အကျီနဲ့အောက်ထဲကိုထည့်လိုက်တယ် ..
ပြီးသူက ကျွန်တော်ကိုနင်ငါ့ရင်ခွင်ထဲမှာနေတဲ့ ...
ငါဖက်ထားမယ်ဆိုပြီး သူကဖက်ထားတယ် ...
ကျွန်တော်မျက်နှာက သူ့ရင်ခွင်ထဲရောက်နေပြီဗျာ ..
ရင်ထဲမှာလဲ ဗလောင်ဆူကုန်ပြီ ... ရည်းစားနဲ့တုန်းကတောင် ..
ဒီလောက်ကြင်နာမှုမရှိခဲ့ဘူး .. အခုတော့ ...
သူ့ရဲ့ ရေမွှေးနံ့လား .. ကိုယ်သင်းနံ့လားတော့မသိဘူးဗျာ ..
မွှေးနေတာပဲ ... သူကအဲဒီလိုဖက်ထားတုန်း ..
ငါ့ကို နင်ရည်းစားနေရာမှာ အခုအချိန်ထားလို့ရပါတယ်ဟာတဲ့ ..
နင်ခံစားနေရတာ .. ငါမကြည့်ရက်ဘူးတဲ့ ..
အဲဒီလိုပြောတော့ကျွန်တော်လည်းသူ့ကိုစိုက်ကြည့်ပြီး ..
အနမ်းလေးပေးလိုက်တယ် ... သူနဲ့ကျွန်တော်နဲ့က
အစထဲကကတိစကားတစ်ခုရှိတယ် ..
ကျွန်တော်လည်း ဘယ်တော့မှ သူ့ကိုချစ်တယ်လို့မပြောသလို ..သူလည်းမပြောဖို့
... ချစ်မိတယ်ဆိုရင်တောင် အဝေးမှာပဲနေဖို့ ..
လိုအပ်တဲ့အချိန်ဆို .. အမြဲဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ဖို့အဲဒီစကား ..
သူကို ကျွန်တော်ကိုပြောတယ် .. ငါကတိတည်ပါတယ်ဟာ ..
နင်လိုအပ်နေတဲ့အချိန်မှာ ငါရှိနေတာကိုပဲ ငါကျေနပ်ပါပြီလို့ပြောတယ် ..
အဲဒီအချိန်က ၁ နာရီကျော်နေပြီ .. ညနေ် ...
ဖုန်းက အသံမြည်လာရောဗျာ .. သူ့အမဖုန်းဆက်တာ ...
ကျွန်တော်ဆီကို ... နောက်ကျနေပြီတဲ့ ခဏနေပြန်လာတော့လို့ပြောတယ် ..
ကျွန်တော်လည်းဟုတ်လို့ပြောလိုက်တယ် ...
ပြီးကျွန်တော်ဖုန်းကိုပြန်ချလိုက်တယ် ...
ပြီးသူ့ကို ကျွန်တော်မေးလိုက်တယ် .. ငါနင့်ကို အခု
အချိန်သူငယ်ချင်းထက်ပိုတာလုပ်မယ်ဆိုရင်နင်စိတ်ဆိုးမှာလားလို့မေးလိုက်တယ် ..
သူက အခုလိုနေတာရော .. သူငယ်ချင်းတဲ့လားတဲ့ ..
အဲဒါနဲ့ကျွန်တော်လည်းဘာမှ ဆက်မပြောတော့ဘူး ..
သူ့ရဲ့ စွပ်ကျယ်လေးကိုဆွဲမလိုက်တယ် ... ပြီးဘလာစီယာလေးပေါ်လာတယ် ..
သူကဆွဲမတင်နဲ့တဲ့ ပြုတ်သွားမယ်တဲ့ .. ငါလုပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး .. သူက
ချိတ်ကိုဖြုတ်ပေးတယ် ...

နင်ဒါတောင်မသိဘူးလားဆိုပြီးတောင် မျက်စောင်းထိုးပြီးပြောသေးတယ် ..
ပြီး ကျွန်တော်လည်း သူ့ရဲ့ --- ကိုကိုင်ပြီး စို့လိုက်တယ်ဗျာ ..
သူက ကျွန်တော်ခေါင်းကိုဖြည်းဖြည်းလေးပွတ်နေတယ် ..
ပြီး .. ငါတို့ အမြဲတမ်းဒီလိုနေလို့တော့မရဘူးဟာတဲ့ ..
ပြီး .. ငါကတိမဖျက်ချင်ဘူးဆိုပြီး .. မျက်ရည်တွေကျလာရောဗျာ ..
ကျွန်တော်လည်း သူမျက်ရည်ကျတာကြည့်ပြီး အရမ်းသနားသွားတယ် ..
ဘာဆက်ပြောရမှန်းလည်းမသိတော့ဘူး .. အဲဒါနဲ့ဘဲကျွန်တော်ကလည်းသူ့ကိုဖက်
.. သူကလည်းကျွန်တော်ကိုဖက်ထားတယ် ...
ခဏကြာတော့ နောက်ကျနေပြီတဲ့ .. အိမ်ကတစ်မျိုးထင်မယ်ဆိုပြီး
ပြန်မယ်နော်လို့ပြောတယ် ...
နင်နောက်နေ့ငါ့အိမ်လာခဲ့လို့ပြောတယ် .. ငါစောင့်နေမယ်တဲ့ ..
ငါ့ကို ဈေးလိုက်ပို့တဲ့ .. အဲဒါနဲ့သူ့အိမ်ကိုကျွန်တော်ပြန်ပို့လိုက်ရော ..
ကျွန်တော်အကျီကို ကျွန်တော်ပြန်မဝတ်ရသေးဘူး ..
သူကပြောတယ် .. အခု အကျီကို သူယူသွားမယ်တယ် ..
အောက်မှာ ခဏစောင့်တဲ့ .. ငါ ဝယ်ထားတဲ့အကျီကို
နင်ကိုပေးမယ်ဆိုပြီးတက်သွားတယ် အိမ်ပေါ်ကို ..
ပြီးပြန်ဆင်းလာပြီးအကျီပေးတယ် .. ပြီး
ငါဝတ်ပေးမယ်ဆိုပြီးကျွန်တော်ကိုဝတ်ပေးတယ် ..
ပြီးတော့ ကျွန်တော်ကသူ့ကိုဖက်ထားတယ် .. ပြီးနမ်းလိုက်တယ် ..
ပြီးတော့ သူက ကျွန်တော့်ကို .. နင်နားမှာ ငါအမြဲတမ်းရှိပါတယ်ဟာဆိုပြီး ..
နမ်းပြီး .. ငါသွားတော့မယ်ဆိုပြီးတက်သွားတယ်ဗျာ ..
အပြန်မှာတော့ ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းကွဲတဲ့ဒဏ်ရာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး ...
ဘာမှမဖြစ်တဲ့လူတစ်ယောက်လိုကိုဖြစ်သွားတယ်ဗျာ ..

တစ်ပါတ်လောက်ပါပဲ .. နောက်တော့သူငယ်ချင်းပါပဲ ...
အရမ်းပွင့်လင်းတယ် .. သူ့ဘဲထက်တောင် ကျွန်တော်က
သူ့အကြောင်းပိုသိတယ်လို့ပြောဘူးတယ် ...
ကောင်းတာရှိသလို .. မကောင်းတာလဲရှိတယ်နော်ကိုမိနီ .
ကျွန်တော်က ကိုယ်တွေ့ရှိလို့ပြောပြတာ ...
မှတ်မှတ်ရရ ဆိုလို့ .. သင်္ကြန်မှာ စော်ရှိရဲ့သားနဲ့ .. အသည်းကွဲပြီးမူးနေတဲ့သူ့ကို
ပွေ့ပြီးကားပေါ်တင်ပေးလိုက်ရသေးတယ် ..
(အတော်တော်လေးတာပဲ)
နောက်နေ့လဲရောက်ရော .. စော်ကဘာလဲညာလဲဖြစ်ကုန်ရော ..မနည်းပြန်ရှင်းရတာ
..

ပြီးပါပြီ ... ပုံပြင် ၊ ဝတ္ထု ၊ စိတ်ကူးယဉ် မဟုတ်.. ကိုယ်တွေ့စစ်စစ်သာဖြစ်ကြောင်း